

Pasování prvňáčků na čtenáře

Radílek

Radílek je školní strašidlo, které v první třídě děti trochu škádlilo.

Šťouchalo jim při psaní do rukou a dělalo naschvály.

Pak se ale polepšilo a začalo jim pomáhat, protože mělo za úkol dětem radit.

Proto dostalo jméno Radílek. Nejprve se Radílek naučil číst, psát a počítat.

Přidali se k němu všichni ostatní žáci a všem to dalo hodně práce.

Nakonec se to vyplatilo a všichni dostali vysvědčení se samými jedničkami. I Radílek!

Za krásné vysvědčení Radílek dostal knížku, kterou brzy přečetl.

Pak si vzpomněl, že paní učitelka mluvila o místě, kde se knihy půjčují.

V knihovně se Radílkovi líbilo. Létal mezi policemi a hledal něco zajímavého.

Ještě že je neviditelný. Najednou mu z ruky vypadla kniha.

Spadla na zem tak hlučně, až se knihovnice polekala.

Šla knihu vrátit do police, ale z toho, co viděla, ji polilo horko.

Knihy se sama zvedla a doputovala na své místo.

Paní knihovnice zalapala po dechu. Myslela si, že se jí to zdálo.

Pak do knihovny přišli čtenáři a ona se jim musela věnovat.

„Dobrý den“, pozdravil chlapec jménem Kuba. „Já bych chtěl knihu o dinosaurech.“

Paní knihovnice ho zavedla k přihrádce s knhami o dinosaurech.

Pak přišla holčička Terežka a prosila o pěknou pohádkovou knížku.

Paní knihovnice ji zavedla na opačný konec. To už Radílek zpozorněl.

Pochopil, že knihy nejsou v policích jen tak. Každá kniha má své místo.

Když si pak starý pán přišel pro dobrou detektivku, Radílek mu nahlížel přes rameno.

„To je ono!“ zaradoval se. „Budu číst detektivky! Přečtu je všechny a stanu se detektivem.“

Plánoval si Radílek. Aby paní knihovnici nelekal, objevoval se v knihovně v noci.

Při světle lampičky četl a četl. Ve dne se proletěl do školy, zkontrolovat, zda je všechno v pořádku.

Ke konci prázdnin už měl přečtené všechny detektivky. Pro děti i pro dospělé.

Radílek moc toužil být opravdovým detektivem a něco vypátrat.

Jeho přání vyslyšeli dva zloději.

Ti se totiž rozhodli vloupat do opuštěné školy.